

Grigore Paleu

Grigore Paleu

Sau ce poate face un om vrednic

Nu știu cum o fi arătând la chip gospodarul acesta, Grigore Paleu, de locul lui din Biczul Ardelean, unde se bucură de cinstea și aprecierea satului și a comunei, care l-au ales, pentru vrednicia lui, primar. Nici nu știu dacă acest om, întru nimic deosebit de rudele, vecinii și prietenii săi, mai este ori nu primar. Se poate să nu mai fie, dar fiind obicurile noastre politicești, care înfățișează, întotdeauna, pe cel vrednic, dela locurile pe care le-au cinstii, dela realizările pe care le-au înfăptuit, numai și numai pentru a pune în locul vredniciei și energiei, ambiția deșartă și nepotincioasă a codășilor din cluburile politice, care nu numai că nu vor continua opera înalțărilor, ci aproape sigur că o vor îrosi.

Dar să vedem fapta primarului Paleu.

La recenta întrunire dela Primărie, pentru alcătuirea unei comisii care să lucreze întru valorificarea bogățiilor climatice și turistice ale orașului și județului nostru, Părintele Mătasă, ne-a istorisit fapta minunată a primarului Paleu: cu bruma de bani ce a putut-o lua dela comună, cu un mic ajutor dela prefectura județului cluc, cu nepretutit ajutor al muncii sâtenilor și cu mult suflet și trageră de inimă, Grigore Paleu a făcut drum de căruță prin cheile Biczului.

Desigur, afirmația pare o absurditate, pentru cel care cunosc cheile și mai ales pentru cel care cunosc nepăsarea inițiativelor oficiale. Cum, un om, care nu e nici deputat, care nu e membru în clubul turistic al României, nici în comisiile balneare și climatice, un simplu țaran, a fost el, în stare să facă, am zice numai cu mijloace proprii, un drum de căruță, prin cele mai sălbătice și cele mai minunate locuri ale Moldovei, printre stâncile urlase ale cheilor?

De bună seamă, că nici noi n'am fi crezut-o, dacă Părintele Mătasă nu ne-ar fi încredințat cu țările, că a mers sf. Sa, zilele trecute, prin această minune a zilelor noastre.

Fapta lui Paleu, elocventă cât o guvernare democratică, a dat o palmă țărănească peste obrazul indolenței noastre politice.

Mai a nevoile de vre-un comentariu?

CONSTANTIN TURCU

Semnificația unei telegrame

În numerele trecute ale ziarului nostru s'a publicat schimbul de telegrame dintre asociația locală a prof. secundari și d-l dr. C. Anghelescu, Ministrul instrucțiunii.

Profesorii secundari au cerut sprijinul Ministrului, în satisfacerea doleanțelor lor, nesocotite de atâtea guverne, care s'au perindat la cârma țării.

La acest apel, d-l dr. C. Anghelescu, a ținut să răspundă amabil, binevoitor și în termeni occidentali, asigurând pe profesori de sprijinul său.

La Ministerul instrucțiunii este înfățișat un om care înțelege nevoile școlii românești și ale slujitorilor ei.

Corectarea torenților de pe muntele Petricica

Pe teritoriul comunei urbane Piatra-Neamț, reședință de județ și stațiune climaterică se află muntele Petricica — un munte pleșuv (despădurit) și plin de torenți. Când plouă sau când se topește zăpada de pe acel munte, apele aduc în curțile locuitorilor nămol și bolovani.

Această stare de lucruri rușinoasă și dăunătoare reputație de care trebuie să se bucure orașul, trebuie să înceteze.

Citim în ziare: „Consiliul de ameliorare al terenurilor degradate de pe lângă consiliul tehnic al pădurilor a aprobat lucrările de restaurare de pe muntele Petricica (Piatra-Neamț).”

De sigur că se vor găsi politicieni care, imitând pe țiganul din basme, vor trămbița cu ocazia alogerilor comunale că numai grație stăruințelor ce ei au depus s'au luat măsuri pentru restaurarea muntelui Petricica.

Ținem ca cetățenii din Piatra-Neamț să cunoască adevărul.

Încă din anul 1929, adică de când m'am stabilit în acest oraș, am adresat mai multe memorii prin care ceream Ministerului de Domenii ca în baza legii să dispună corectarea torenților de pe muntele Petricica și să împădurească acel munte. Direcția regiunii silvice cu adresa No. 11316

din 21 Ianuarie 1931 îmi face cunoscut — citez textual — „că s'a dispus ca direcția silvică lăși să studieze chestiunea ridicată de D-voastră, la care vă rugăm a colabora, după care ni se vor face și propunerile necesare.”

Formalitățile birocratice și puțină atenție dată acestei lucrări de către fostul șef al ocolului silvic Gărcina au făcut ca abia în primăvara anului 1933, să se înceapă restaurarea muntelui Petricica, când Ministerul Domeniilor a dat pentru lucrările din acel an suma de 30 mii lei, rămânând ca în anii următori să se continue acele lucrări.

Pentru ca să se convingă publicul de stăruința depusă de mine în această chestiune, am dat Părintelui Constantinescu corespondența mea cu Ministerul Domeniilor ca s'o citească într-una din ședințele consiliului comunal din anul trecut. Am făcut aceasta nu pentru ca consiliul comunal să-mi aducă vreo mulțumire — lucru care era firesc de altfel — ci pentru ca nu cum-va vreun politician să se laude că grație stăruințelor puse de el s'au luat măsuri pentru împădurirea muntelui Petricica.

Anul acesta lucrarea se va continua.

Cele arătate de mine mai sus

se pot verifica oricând.

Termin, rugând Primăria orașului, a lua măsuri ca lucrările făcute și cele ce se vor face pe Petricica, să nu fie deteriorate. Legea obligă pe Primărie a lua aceste măsuri. Dacă lucrările făcute vor fi apărute de pășunat și de răufăcători, peste câțiva ani se va schimba cu totul aspectul muntelui Petricica. Dacă locuitorii din acel cartier nu pot respira un aer curat din cauza murdărilor ce se asvârlă în păraul Cuiejdului, vor avea mulțumirea de a vedea lângă casele lor o pădure care prin mirosul de rășină ce se va exala din arbori purifică aerul.

Nădăjdum că autoritățile comunale se vor convinge că trebuie să se ia măsuri pentru ca starea sanitară a cartierului Petricica să se îmbunătățească.

Intrucât ne privește, declarăm că nu vom înceta lupta în această chestiune până nu vom vedea că în adevăr vocea noastră este ascultată și că se execută ordonanțele comunale.

Nu facem din această chestiune o chestie politică, sau vreo reclamă electorală.

Urmărim numai apărarea sănătății locuitorilor.

Daniel Clain
Inginer

CU PRILEJUL LEGII NOUI

PENTRU REGLEMENTAREA DATORIILOR

de Vasile C. Șoarec

— Mai bine ar fi fost să nu se erte nici o lăscăe din datorii și să le fi plătit până la un ban, dar să fi găsit cu împrumut pentru nevoile noastre, banii trebuitori.

Din vorba aceasta înțelegătoare a tuturor împrumuturilor, în care ne sbatem dela 18 Decembrie 1931, pare că n'am fi ajuns zilele grele ce le trăim, dacă guvernele ce s'au urmat la cârmă, ar fi avut mai degrabă grija susținerii creditului, decât a cîmțirii datoriilor.

Adevărat este, că azi, după ce legile de conversiune au desființat creditul, datoriile dinainte de 18 Decembrie 1931, nu se mai pot plăti în întregime, atât de mult s'a urcat puterea de cumpărare a banului și atât de greu se găsește de împrumutat.

1. Fiindcă prima chestiune pusă în discuțiune, este ca plata dato-

riilor să se facă după cum echitatea o cere, vouă arăta împrumuturile și dispozițiile legii, care tocmai la satisfacerea echității nu ne duc:

1. Guvernul liberal, consecvent acțiunii partidului, de pe timpul când era în opoziție, recunoaște că în urmarea hotărârii Caseției, dată asupra constituționalității legii conversiunii de acum doi ani, datoriile nu pot fi amputate, prin lege. Poartă însă principiile, deși cu oarecare afilă, a introdus în noua lege, în articolul 46 exproprierea creanțelor creditorilor ce n'ar adera la principiile ei.

În privința aceasta, expunerea de motive vorbește mai mult decât legea. Vorbește dar păcătuște, pentru că în sfera de aplicație a articolului 17 din Constituție, care reglementează exproprierea pentru cauză de utilitate publică, nu-i

continuare pe pag. 2-a

AMINTIRI

C. A. ROSETTI

de D. HODEA

Astăzi 7 Aprilie, când scriu aceste rânduri, s'a împlinit 49 ani de la moartea acestui mare democrat, ziarist și om politic.

C. A. Rosetti a făcut parte din marea generație a luptătorilor de la 1848, fiind unul dintre fruntașii ei, cari au făurit România modernă.

Urișa lui activitate s'a manifestat mai ales pe tărâmul ziaristic, ca fondator și director al ziarului său **Românul**, pe care l-a condus aproape 30 ani, până la moartea sa.

Deși dintr-o familie de boieri — nobile pe vremuri — el nu s'a simțit deloc înjosit de a fi, mulți ani, Starostele breslei tipografilor din București, în calitatea lui de proprietar tipograf.

Sunt mai mult de cinci zeci ani de când ca elev în gimnaziu, citeam regulat ziarul „Românul”, pe care mi-l dădea colegul meu Alex. Dubert, fiul lui Th. Dubert, dirigintele oficiului poștal din Piatra, instalat pe atunci în casele lui Costache Gheorghiu, foste apoi ale D-ului D. Cantomir, iar astăzi proprietatea familiei dentistului D-r Tanențap.

Românul ora cel mai mare și răspândit ziar din țară. Avea pe atunci peste 5000 abonați. Este deci lesne de înțeles ce înrăurire formidabilă a avut acest mare organ de presă, în formarea opiniei publice în acele timpuri, răspândind cultura și marile idei democratice, zeci de ani, având sugestivă deviză: **„Voește și vei putea — Luminează-te și vei fi”**.

La această mare tribună democratică și-au făcut ucenicia și cariera politică distinși bărbați de mai târziu ca: Emil Costinescu, I. G. Bibicescu, Eugeniu Carada, Nicu Nempol — și câți alții!

Prima oară l-am văzut pe C. A. Rosetti la Iași, în ziua de 5 Iulie 1883, când s'a inaugurat statuia lui Ștefan cel Mare. Era atunci președintele Camerii și venise acolo odată cu Regele Carol I și cu un mare număr de parlamentari, sosiți din București cu două mari trenuri speciale.

Voiu povesti încă un grav incident petrecut în acea împrejurare, care a avut mare răsunet în țară și străinătate:

continuare pe pag. 2-a

O CARTE PENTRU TINERET

de PANAITE POPOVICI — profesor

Povestirea vieții oamenilor mari este o lectură de foarte mare folos pentru tineret.

Astfel este cartea D-nei Sabina Cantacuzino „Din viața familiei I. C. Brătianu (1821—1891).”

Istoria și literatura politică ne dau amănunte, din care se poate reconstitui viața publică a marilor om de stat.

Cartea D-nei Cantacuzino ne face cunoscută viața lui intimă, familială, care prezintă aspecte extrem de interesante și pline de învâlmănte.

Una din notele caracteristice ale acestei vieți este activitatea neîntreruptă.

Se scula — ne spune autoarea —

la 4 dimineața, iarna și vara. Luera în camera lui până la 8, când pleca la Minister sau vizita, pe nevestite, pe vreun Diplomat. Aceștia se deprinseră într-atât cu aceste vizite matinale, în cât îl primeau, uneori în pat.

Unul din ei mărturisește mai târziu că astfel de vizite i-au folosit mai târziu, când — fiind la Berlin — era vizitat tot așa dimineața de Împăratul Wilhelm II.

La minister luera neîntrerupt până la ora dejunului. Pe acesta însă nu-l lua mai niciodată tihnă. Ca să nu piardă vremea, obișnuia lua dejunul la Minister, pe colțul biroului, primind lumea sau dictând la secretari.

La ora 2 pleca la ședințele Camerii, de unde se întorcea seara la 7.

Seara și-o petrecea în mijlocul familiei. Oricât de obosit, îngrijat sau amărât era uneori, imediat ce trecea pragul casei se învelelea. Glumea cu ai casei, dar mai presus de orice cerea raportul individual al fiecărui copil și colectiv al soției, despre tot ce se petrecuse în timpul zilei și mai ales despre mersul lecțiilor copiilor.

La ora 9 seara se culca. A fost un eveniment, când — fiind invitat la bal la palat, unde s'a dus cu fiica sa (autoarea cărții) — s'a întors acasă dimineața la 5.

Simțea o deosebită plăcere și recreare, plecând adesea la Florica, unde desfășura o activitate gospodărească neîntreruptă.

Supravoghea muncile la via, punând adesea mâna pe sapă, ca să îndemne pe oameni la lucru.

Exemplul lui era urmat de al soției — Pia Brătianu — care era gospodină neîntrecută, preocupată în același timp și peste măsură de mult de grija și educația copiilor așa de numeroși (7 la număr).

Regele Carol spunea adesea că la domeniile lui nu se poate obține un unt așa de bun ca la Florica, iar D. Sturza spunea: „Brânza cu smântână de aici te duce în păcatul lăcomiei”.

Cu toată strălucirea carierei sale, I. C. Brătianu era de o modestie și austeritate vrednică de pildă.

Își făcea singur serviciile personale; dimineața singur aprindea focul, își peria hainele, își aducea donița cu apă și prepara ceaiul.

continuare pe pag. 2-a

C. A. ROSETTI

continuare din pag. 1-a

După inaugurarea statuii, făcută cu pompă mare, a urmat și un mare banchet, la care, între alte cuvânturi, a fost și toastul rostit de deputatul liberal Petre Grădișteanu—prieten intim al lui Rosetti, care, adresându-se Regelui, i-a spus: „Sunt mulți cari lipsesc de la această masă și cari ar fi dorit să fie, căci ei și noi toți, văd în Majestatea Voastră, nu pe Regele României, ci pe Regele tuturor Românilor—și cu ajutorul lor, M. Voastră va recuceri pietrele nestimate ce lipsesc încă la Coroana lui St. Cel Mare”.—Pietrele nestimate erau provinciile vechi Moldove, robite atunci: Basarabia și Bucovina;—apoi, în aplauzele furtunoase ale oaspeților, Regele Carol a ciocnit paharul său cu al lui Petre Grădișteanu, strângându-i mâna!

Acest toast a provocat o mare emoție și indignare în Rusia și Austro-Ungaria și apoi o drastică intervenție diplomatică din partea acestor mari puteri vecine.

Guvernul s'a văzut silit a publica un comunicat prin care a desăvuit pe P. Grădișteanu, declarând că acesta n'a vorbit în calitate oficială. Și astfel, România Mică, deși regat independent, a fost silită a face un act de umilință! O tempora...

Cătră sfârșitul vieții sale, C. A. Rosetti a avut multe decepții și nemulțumiri politice, ceea ce l-a hotărât să se despărță de vechiul său tovarăș de luptă—timp de 40 ani—Ion Brătianu.

Iată aceste nemulțumiri: În camerele constituante din 1884 încep marile debateri pentru revizuirea constituției și a legii electorale din 1866. Rosetti, cu un grup de partizani, numiți rosetiști, voia introducerea colegiului unic și o cât mai largă libertate a presei. Lupta a fost aprigă, dar majoritatea parlamentului ora ostilă ideilor lui radicale. Într-o memorabilă ședință din acea sesiune, tânărul deputat de Iași, neuitatul Gh. Panu, rosetist și el, a ținut un mare discurs, spunând între altele, că dintre toți liberalii de samă, C. A. Rosetti este singurul democrat care știe ce vrea!

Pierzând bătălia, Rosetti cu partizanii săi, se retrag din Camera de Revizuire, al cărei președinte era—și astfel ruptura era făcută între el și primul ministru Brătianu. Se știe apoi că constituția a

fost revizuită într-un spirit moderat, de dreptate cum se zice astăzi—iar legea electorală s'a modificat, reducându-se cele 4 colegii numai la 3, însă tot pe baze censitare; afară de lărgirea col. II cameră, unde au fost trecuți absolvenții a 4 clase primare, iar la col. I și II Senat au fost inserși, cu dispensa de cenz. profesioniștii liberi licențiați și doctori.

Libertatea presei a fost și ea legiferată, dar nu în modul larg cum o ceruse marele ziarist Rosetti.

Nu pot reda într-un singur articol, tot ceea ce s'ar putea spune despre acest mare înaintaș al neamului românesc, de uriașă lui activitate în timp de o jumătate de secol, dar mai ales rolul de conducător al partidului liberal, în care el era teoreticianul, iar Ion Brătianu înfăptuitorul.

În urma unei îndelungate boale și suferinți morale, la 7 Aprilie 1885, s'a stins din viață bătrânul C. A. Rosetti. A murit sarac și plin de datorii.

Citez câte-va pasagi din testamentul său politic:

„Să nu se facă nici o ceremonie la înmormântarea mea, un singur proot, un car simplu cu 2 cai, nici un doliu, nici o invitație, doar un simplu anunț la ziar, nici o paradă...”

„Acum o chestiune materială, dureroasă pentru mine: Am datorii. Sper că prietenii cari au voit, în urma incendiului (înămplat la 25 Ianuar 1883, când a ars redacția și tipografia Românilor) să facă o subscripție spre a-mi dărui o casă, vorface ceva spre a plăti aceste datorii. Dacă nu, soția mea și fii mei, vor ține pînă tot ce vor găsi din seriile mele și poate publicul le va cumpara, spre a se plăti datoriile...”

Cu toate aceste dispoziții testamentare, înmormântarea lui C. A. Rosetti a fost grandioasă prin simplitatea ei. Întreaga Capitală a ținut să ia parte. Peste 100.000 de oameni s'au adunat pe străzi și în cortegiu. S'au ținut multe cuvântări. Corpul lui Rosetti, înfășurat în 2 exemplare din „Românul”, tipărite pe matusă albă, și deasupra o cunună formată din condeie de fier aurit—a fost coborât în mormânt de lucrătorii tipografici.

Sic transit... Doar modesta statuie, ridicată în Capitală, în Piața Rosetti din bulevardul Carol, ne mai amintește pe marele și popularul democrat!

D. Hogeia

CONSILII DE MINISTRI

Sâmbăta trecută au avut loc la București două consilii de miniștri, unde s'a discutat asupra bugetului, loteriei de stat, studenților ro-

mâni din străinătate și alegerilor comunale; altul la palatul regal unde a fost promulgată legea conversiunii și ratificat pactul de amicitie cu Turcia.

O carte pentru tineret

continuare din pag. 1-a

Se mulțumea cu foarte puțin. O bună bucată de vreme—pe când familia îi era la Florența—a locuit într-o singură cameră la Ministerul de Finanțe.

Prânzul era extrem de frugal: două ouă, o friptură, câțiva cartofi cu unt, o fructă și desert.

Cu educația copiilor era extrem de sever.

„Pe ai lui—spune autoarea—i-ar fi voit perfecți, ideali și adesea i se turbura sufletul, când micii slăbiciuni se întrezăreau.

O pildă a acestei extreme severități este următorul fapt:

În urma unei vacanțe, răposatul Ionel Brătianu, întorcându-se la studii la Paris, după o călătorie obositoare cu trenul—care pe atunci dura trei zile și trei nopți—s'a simțit așa de obosit, încât prima zi nu s'a dus la cursuri.

Comunicând aceasta acasă, firește și-a recunoscut greșeala.”

Această greșală l-a suparat însă în așa grad pe tatăl său, în căt acesta i-a răspuns imediat cu

aspre mustrări, terminând scrisoarea în modul următor:

„Mi-ai dat măsura de ce ai să fii. Este dar de prisos ca să mă faci s'o simt cu scrisorile tale, pe care poți fi sigur că nu le mai citesc.”

Și a trebuit să treacă un timp îndelungat pînă când, în urma altor scrisori de iertare și de făgăduială de îndreptare, mîhnirea tatălui să treacă.

În această atmosferă de muncă, austeritate, modestie și severitate și-a crescut copiii I. C. Brătianu.

Fiii lui i-au urmat pilda. Autorea nu dă și în această privință câteva amănunte.

Modestia și gândul ca nu cumva să beneficieze de o favoare nemeritată l-a făcut pe răposatul Vintilă Brătianu să declare, la școala centrală din Paris unde făcea studii, ca tatăl său are profesiunea de agronom, fără să spună, în același timp, că era de zece ani Prim Ministru.

CULTURALE

Duminică 25 Martie s'a sărbătorit, în localul școalei primare din Tașca inaugurarea Societății Culturale „Preot Ion Corișescu”.

Un bogat program artistico-literar, compus din 2 părți, a fost desfășurat în asistența a peste 200 săteni.

Serbarea a început prin cântecul „Tatăl nostru” executat de învățătorii M. Zaharia și Gh. Filip. A urmat după aceasta cuvântarea de deschidere a Pr. Oct. Corișescu despre rostul acestei societăți și apoi conferința d-lui învățător V. Mitru despre: „Rolul tineretului în viitorul neamului”. Diferite recitări și cântece frumos executate au completat partea întâia a programului.

Partea II-a a constat din reprezentarea piesei „Harță Răzeșul” interpretată cu pricepere și talent de învățătorii: Gh. Filip, M. Zaharia, C. Reslescu, Virginia Mitru și El. Reslescu.

Programul concertului de muzică de cameră din seara de 14 Aprilie

Mozart: Trio în sol major; Godard: Berceuse de Jocelyn; Glazunov: Chanson du Menestrel; Fiorillo: Capriccio; Rimsky-Korsakow-Kreisler: Chanson arabe; Brahms: Intermezzo; Brahms: Capriccio; Liszt: Liebestraum; Saint-Saens: Le Cygne; Popper: Vito; Kreisler: Liebesleid; Faure: Berceuse; Fibich: Poem; Mendelssohn: Trio în do minor.

Concertul are loc în Sala Liceului.

Biletele disponibile cu 30, 20 și 15 lei la librăria Munca.

Atențiune!

Abonamentele se plătesc, contra chitanță, din registrul prevăzut cu stampilă rotundă a gazetei, numai d-lui V. Ionescu, la librărie, sau d-lui C. Tanase Teiu, încasatorul autorizat de noi a vizita pe abonați.

Orice altă persoană se va prezenta în numele gazetei, pentru acest lucru, să fie refuzată.

Iar celălalt fiu—Ionel Brătianu—când cu supărarea tatălui său pentru întârzierea dela cursuri, a luat hotărârea de a nu mai părăsi nici într-o Duminică internatul unde era instalat, pentru a se consacra astfel studiului și a repara în ochii părintelui său greșala făcută.

Alături de figura lui I. C. Brătianu cartea D-nei Cantacuzino ne dă o sumă de note impresionante asupra Regelui Carol, a Reginei Elisabeta și a multor oameni politici contemporani cu tatăl său.

Plină de observațiuni fine și scrisă cu un remarcabil talent, lucrarea D-nei Cantacuzino este una din cele mai plăcute lecturi.

Autoarea a făcut nu numai o operă pioasă—pe care o ficea iubitoare o dedică memoriei tatălui său—dar și o faptă bună, cartea este de un neprețuit folos pentru oricine o citește, dar mai ales pentru tineret, care poate găsi în ea pilde de urmat.

D. Popovici

Cu prilejul legii noi

pentru reglementarea datoriilor

continuare din pag. 1-a

este ertat guvernului și parlamentului, să uzeze de acest drept, decât atunci, când utilitatea ar fi cu adevărat publică (nu cum e în cazul de față, când interesul e numai al unor anumiți locuitori, și mai grav încă e faptul că exproprierea, nu se poate face de cît după o dreaptă și prealabilă despăgubire, stabilită prin Justiție ceea ce n'ar împaca comandamentele legii de asanare.

2. Principiile de echitate se împotrivesc la crearea claselor privilegiate. Legea conversiunii le creează însă: a) reduce creanțele datoriilor agricole cu 50% (iar în unele cazuri cu 70%); b) reduce creanțele datoriilor urbane cu 20% (în unele cazuri pînă la 35%); c) reduce creanțele din Bucovina în toate cazurile cu 70%; d) Nu reduce cu nimic datoriile acelor ce nu posedă avere imobiliară; cu alte vorbe privilegii proprietății și nici un ajutor muncii productive a meseriașilor, profesioniștilor și funcționarilor.

3. Obținerea adesiunii creditorilor, la încuviințarea reducerii datoriilor, e întemeiată sau pe mijloace de opresiune, amenințarea cu moratoriul de 10-15 ani cu o dobândă numai 1%, pe an, sau să dobândească prin surprindere achitarea tacită, dacă în termen de 40 zile, creditorii nu-și vor manifesta voința de a nu intra în prevederile legii.

4. În caz de neplată a ratelor stabilite de lege, debitorii pierd numai beneficiul termenului, datoria rămânând redusă conform legii, cu 50-70%, ori 20-35%.

5. Detentorii scrisurilor Societăților de credit financiar, sunt obligați să consimtă a se reduce la jumătate valoarea scrisurilor și procentelor, altminteri sunt amenințați cu impozitul antisocial de 50% asupra capitalului și cupoanelor acelor scrisuri.

6. Și între debitorii urbani se creiază clase privilegiate, acordând beneficiile legii unui restrâns număr de proprietari, cu venituri din clădiri, de maximum 60.000 lei, 48.000 lei sau 24.000 lei anual, după cum imobilele sunt situate în București, în municipii, sau alte orașe.

2. Cu privire la înfăptuirea celei de-a doua dorinți a guvernului, restabilirea creditului, iată împrejurările și dispozițiile legii, care tocmai într'acolo nu ne duc:

1. În scurgerea timpului dela 18 Decembrie 1931 pînă azi, cea mai mare piedică ce s'a pus restabilirii, a fost tocmai întârzierea rezolvirii definitive a chestiunii asanării datoriilor. Cum după pofa inimii lor, cam 95% din debitori ar dori să nu mai plătească nimic, iar 85% din creditori să nu li se știrbească întru nimic creanțele, amânarea de plată a datoriilor reduce, pe încă 15 ani, va face să se hrănească în sufelete din ambele tabere, aceleași speranțe. Lichidarea trecutului nu se putea face și nu trebuia făcută, decât prin finanțarea asanării de către stat, prin emitere de bonuri de conversiune, rămânându-i

dreptul să încaseze dela debitorii convertiți, valoarea bonurilor date în plată creditorilor.

2. În regimul stabilit în noua lege, nu se întrevade pentru creditor puțința de a încasa lesnicios suma rămasă de plată. A lăsa pe creditor în voia soartei, cu executări costisitoare prin portărei, sau organele judecătorești, cu plată de taxe, timbre transporturi și diurne este a tăia pofta ori-cărui creditor să se hazardeze a mai începe o urmărire, din care Dumnezeu știe, dacă pentru o rată de 500 lei de pildă, n'ar trebui să cheltuiască 2-3 mii lei. Urma să se scutească prin lege executările, de orice taxe și timbre statornicindu-se pentru urmărirea mobiliare procedura și competența organelor prevăzute în legea de urmărire a veniturilor publice, iar executările imobiliare să se facă prin Tribunale, cu scutirea taxelor și timbreelor, publicându-se gratuit și în Monit. Oficial.

3. Acordarea termenului de grație, nu trebuia legiferată din nou, ci lasată la aprecierea Judecătorilor, conform dreptului comun.

Mai adaog la vicisitudinile legii:

1. Nici legea, nici expunerea de motive, nu arată temeiurile pentru care statul se oferă a despăgubi Banca Națională de pierderile ce va încerca, din aplicarea legii conversiunii. Să se știe că aceasta nu este o favoare (cum se arată a fi pentru celelalte instituții prevăzute de lege). Banca Națională, trebuie despăgubită, fiindcă altfel stabilizarea leului e sdruncinată (cum de altfel va fi sdruncinată după lichidarea instituțiilor de credit).

2. Printr-o greșală a legiuitorului (să fie numai o inadvertență?) Se vorbește în articolul 7 de declarațiile făcute de debitori, sub imperiul legilor de asanare anterioare. S'a scăpat din vedere că cea mai mare parte din micii agricultori n'au făcut declarații, fiindcă legea din 19 Aprilie 1932, obliga pe creditori la îndeplinirea acestei formalități. Ce se vor face acești debitori? Le sunt aplicabile decăderile prevăzute de lege?

Cu însemnările de mai sus, am fi poate îndreptățiți, să credem în realizarea speranței D-lui C. Argetoianu, care a declarat în cameră, că așteaptă pe cea de a cincea lege de conversiune.

Vasile C. Șoarec

ACCIDENT MORTAL

Fata Anica I. Lungu în etate de 14 ani din com. Dochia jud. Neamț se afla într-o lutărie de unde lua pământ, pentru reparatul casei. Dărâmandu-se malul peste dânsa a fost omorâtă pe loc.

Cerc cultural

Duminică 25 Martie a. c. a avut loc la școala din satul Balanu com. Mastacăn, ședința cercului cultural „Spiru Haret”.

Dimineața, după oficierea serviciului divin de către părintele Anania Mursa, la care au luat parte toți membrii cercului, a avut loc ședința intimă. D-l M. Costea a ținut lecția „Mihai și Călaul” la clasa II-a. Critica făcută de d-nii Sp. Barcan, Gh. Burlacu, C. Popa și M. Crăciun, a calificat lecția cu „bine”. D-l M. Crăciun, a vorbit apoi despre „Combaterea anarhiei”, arătând cauzele care o determină, și preconizând mijloacele cele mai eficiente de prevenire, care, după D-sa, constă în moralizarea aparatului de stat.

D-l Popovici-Mastacăn, în aceeași ordine de idei, arată necesitatea reorganizării muncii, ca factor de curățire morală și socială. Mai vorbesc D-l C. Hoiescu - Borlești preconizând adoptarea sistemului corporativ, combătut fiind de D-l C. Popa-Ruseni, apoi D-nii Sp. Barcan și A. Crivăț.

În ședința publică, D-na Ana Hoiescu a vorbit despre „Creșterea copiilor”, dând numeroase și folositoare sfaturi numeroșilor săteni ce umpleau sala. A urmat apoi un program artistic, compus din recitări, coruri și o piesă de teatru, învederând munca învățătorilor școlii în frunte cu d-l N. Crăciun.

Ședința Cercului, ia sfârșit la ora 5 p. m. cu un cuvânt de mulțumire al d-lui A. Crivăț, președintele cercului.

COLABORATORII

noștri sunt rugați a-și scrie articolele citate, pe o singură față și nu mai lungi de trei pagini, pe sferturi de coală.

Dela Banca
Corpului Didactic

În ziua de 1 Aprilie a. c. s'a ținut în sala de festivități a Liceului Petru Rareș, adunarea generală a Băncii Corpului Didactic din acest județ, de sub președinția d-lui senator C. Scutărăscu.

S'a făcut propuneri diferite pentru bunul mers al Băncii

S'a reales, în consiliul de administrație d-nii: Prof. Panaite Popovici, Institutul Ioan Radu și V. Gaboreanu.

De asemeni s'a reales comisia de cenzori, compusă din d-nii: Prof. Grigorie Capșa, Institutul Conrad Apostoliu și Alex. Ionescu.

Adunarea generală în unanimitate, a hotărât mutarea sediului Băncii, la „Căminul Învățătorilor” în str. V. A. Ureche No. 5.

Mutarea s'a și făcut din ziua de 2 Aprilie, a. c.

De peste hotare

Expozeul ministrului nostru de externe a produs în toate țările una din cele mai excelente impresii. În țările aliate însă și mai ales în Jugoslavia și Cehoslovacia, expozeul d-lui Titulescu a fost considerat ca un eveniment de o mare însemnătate internațională.

Ziarele iugoslave comentează pe larg acest discurs și insistă mai ales asupra declarațiilor categorice cu privire la campania revizionistă, constatând în același timp unanimitatea de vederi ce există între țările Micii Întelegeri.

„Citiți Avântul”

LIBRĂRIE

O ADEVĂRATĂ LIBRĂRIE ESTE TEMEIUL CULTURII MENEȘTI. LIBRĂRIA ROMÂNEASCĂ V. IONESCU PIATRA-N.

și-a înțeles acest rol de căpetenie față de public pe care îl roagă să sprijine existența ei.

Revista Tennis-Club-ului

Grandiosul spectacol oferit aseară de „Tennis-Club-ul” local, a reluat seria spectacolelor de acest gen, întrerupte un an.

Revista jucată a amuzat foarte plăcut o sală tixită de lume, biletele fiind epuizate cu mult înainte de spectacol.

În rezumat, revista, după un minunat prolog, spus cu multă vervă și cu dicțiunea cunoscută a d-nei Georgette Isecescu, ne oferă o plimbare prin toate continentele rezervându-ne apoi o surpriză. al VI-lea continent, Palestina interpretat în mod desăvârșit de d-l av. Ionel Măță. Urmează apoi tabloul vânătorilor, apoi al țiganilor lăutari — d-ra Marioara Mrejeriu, N. Teodorescu și Puiu Zachman — cel mai reușit tablou al revistei și cu care se termină primul act.

În actul II, tabl. primăverii — Lori și Bobi — ne desvăluie în d-ra Pantazi un surprinzător și real talent pentru acest gen de teatru, care alături de d-l G. Dandescu interpretează rolul desăvârșit, apoi un „tinerel” interpretat bine de d-l Dinu Nădejde, bețivii, d-nii St. Păunescu și N. Teodorescu, turistul, d-l V. Stăhiescu, geamgiul, d-l Măță, păpușa — o scenă de efect — d-na Isecescu, politicianul și

universitatea liberă, un final destul de potrivit pentru încheierea revistei.

Dansurile au deținut, trebuie să o recunoaștem, cel mai important rol în ambele acte și în special în cel din urmă. Executate impecabil de d-nele Isecescu, Schiller, d-rele Nunuța Zachman, Fel. Pantazi, Mar. Mrejeriu și d-nii Puiu Zachman — clou-ul revistei — și Ionel Măță, au fost răsplătite pe drept de nesfârșitele salve de aplauze ale sălei.

Privită în general, fără pretenții mari, revista a fost bine jucată, cu mult humor local și interpretarea multumitoare.

Poate că totuși pentru unii, ea nu a corespuns așteptărilor; dacă aceștia ar ști însă că toate tablourile, dar absolut toate, au fost improvizate și puse în repetiție cu mai puțin de 15 zile înainte de premieră, ar considera spectacolul nu numai un efort bine reușit al interpreților, ci un adevărat succes.

Orchestra reg. 15 Inf. în bună notă. Costumele încântătoare.

Astfel fiind, așteptăm viitoarele surprize ale Tennis-Club-ului.

Asistent

Balul studenților

Miercuri seara 11 cor., a avut loc, în saloanele Prefecturii balul cercului studențesc nemțean „Petru Rareș”.

Într-o atmosferă extrem de plăcută s'a petrecut până în zori, asistența fiind delectată de orchestra reg. 15 Războeni sub conducerea d-lui plut. major Azoitei.

Nu știm beneficiul care s'a realizat, întrucât s'a observat absența publicului — o modestă tombolă, numai bufetul mai bine organizat.

Alte dați era un comitet de doamne prin care se observa un concurs mai efec-

tiv dat studenților de societatea pietreană. — D-a aceasta s'a observat numai munca și străduința neobosită a tineretului.

FURT

Necunoscuții făcători de rele s'au introdus prin scoaterea unui geam în casa lui Vasile Sandu din satul Traian furându-i înbrăcăminte în valoare de 2 300 lei și 2000 în numerar.

Autorul a fost descoperit în persoana fiului reclamanului.

SPECTACOLE

◆ Cinema Regal: Șarpele Mamba și Malec, Amant de carton.

Sportive

Marți 10 Aprilie a. c. ora 4 p. m., a avut loc pe terenul Borzoghian deschiderea sezonului de Foot-ball pe un timp cam puțin favorabil, printr'un match între echipele „Steaua Bistriței” din Buhuși și „Ceahlăul” din localitate.

Dela început se observă o superioritate a oaspeților, care după primele minute se instalează în fața porții lui Donda și deschid scorul prin micul Cires. (1-0) pentru Steaua Bistriței — Ceahlăul reacționează slab, înaintarea este ineficace în fața porții oaspeților, aceștia având o apărare care nu lasă nimic de dorit — Steaua Bistriței se instalează din nou pe terenul „Ceahlăului” și marchează încă 2 goluri prin Hugo și Nagy. — Prima repriză se termină cu 3-0 găsind jocul la centru. Repriza II aduce o ameliorare a Ceahlăului prin câteva schimbări bine făcute, datorită cărora a putut ține piept oaspeților.

În minutul 75 Vasilescu bine plasat, fiind dealtfel singurul din echipă care și-a ținut locul, marchează dintr'un pas bine executat de Arnăutu. Intreaga echipă a oaspeților a jucat bine remarcându-se Cires, Nagy, Sandescu și Hugo; iar dela gazde, Șaramet (care a fost cel mai bun din 22) apoi Balănescu, Vasilescu, Sotir și Arnăutu.

A condus D-l Buraczynski a cărui critică o rezerv publicului.

Gh. Pop.

◆ Liga meseriașilor patroni va ține o importantă întrunire Duminică 15 Aprilie cor. în Sala Americană unde se vor discuta diverse chestiuni în interesul clasei meșteșugărești.

◆ La 22 Aprilie crt. are loc în sala Regal reprezentarea turneului Iancovescu cu „Împăratul” jucată peste 200 ori consecutiv în București.

DIN CARNETUL UNUI PĂDURAR

CHEILE BICAZULUI

de I. CIUPALĂ

Bună ziua d-le Colonel. Bună ziua d-le inginer. Când mai facem o excursie frumoasă ca cea din anul trecut, dela Ardeluța Tărcăului? Când doriți, chiar și Joi la 17 August putem să facem una și mai frumoasă ca cea de pe Valea Tărcăului, să mergem să vedem sau să mai vedem unii din noi Cheile Bicăzului, una din cele mai mari minuni din câte a făcut natura în Țara Noastră, ba după spusele altora, mai umblăți prin lume, fără de asemănare cu cele din străinătăți.

Unde-ai mai fost vara asta?

În multe locuri, pe munții Borca, ai Sabasei și pe Ceahlău. Vasăzică ne-am hotărât pentru Joi; ne înțelegem optsprezece persoane, ca să putem angaja o mașină bună și mare de cursă. Eu vin cu șase, d-ta cu restul. E bine

să plecăm la 5 și jum. dimineața, pe liniște, ca să avem timp să vedem totul și să dormim și la casele noastre. Întârzierea s'o admitem, pentru forță majoră, maximum o jumătate de ceas. Deși sunt bodegi și birturi pe acolo, totuși să ne luăm mâncare la traistă.

O dimineață plăcută, răcoasă de vară, cu cer senin și cu un vânt ușor din spre N. — V. Ne adunăm, facem prezentările de rigoare. Colonel P. cu nevasta, cumnatul, un licean și nepoata Sabina O. duc bucură-tească desghetată și plăcută. Maiorul Hof. cu soția și un princhindel de băiat vioiu. D-rul Dan. cu a lui jumătate. prof. Nic. din București cu soția Vally, tineri drăguți și simpatici, cel ce scrie cu copii cei mai mari studenți Nelu și Mimi, iar I.

prieten al lor și Rub., stud.; un avocat tânăr din Cernăuți e însoțit de o tânără ambasadoare a frumuseții, amândoi veseli și vorbăreți. Cu un Doamne — ajută unanimitate, plecăm la ora 6 dimineața. Ambasadoarea cîrpește, studenții cântă, o hărmălaie veselă și îndemnatore la drum. Filmăm cu ochii tot lungul parcurs, mașina fugând cu noi moderat. Ici, trumosul pisc Bătea Doamnei, să tucul Sărata, în zare spre dreapta vârtul clopotniței și al Mănăstirii Bistrița, ctitoria lui Alexandru cel Bun.

Nu departe se vede pe dreapta, în mijlocul codrului de rășinoase, M-rea Bisericaui, astăzi cel mai modern sanatoriu de tuberculoși. Cei cari intră aici „lasciate ogni speranza”.

În zare, peste Bistrița, biserica istorică Pângărăciului, pe pârâul cu același nume Al doilea pod de beton peste Bistrița, bate la ochi o școală nouă monumentală N. Iorga,

de cărămidă și acoperită cu olane și lângă ea locuința învățătorului, tot nouă și bună. Pe dreapta, tot în mijloc de codru des, să vede M-rea Pângărați fostă penitenciar, sanatoriu, astăzi pusă în așteptarea unui cămin de liniște pentru surmenații muncii intelectuale; mai în sus toată prima fabrică de rezonanță din România: Kisling și Moelmann, astăzi proprietatea C. A. P. S.; în fața ei Lunca Stejarului în care se proiectase pe bază de studii serioase, construirea celei mai mari Uzini electrice din Țară, prin captarea apei Bistriței la Cornul Bicăzului; ceva mai în sus, satul Straja în care este instalată cea mai mare fabrică de cherestea de pe Valea Bistriței; astăzi stă, construcțiile ei multe le măcină vremea, ca pe tot ce-i trecător pe lumea asta. Încă puțin și am străbătut 16 km. până la Balta Străjii. Aici stop. Pană de cauciuc neprevăzută. Am făcut 35 minute. Lumea

toată jos, umblă zgribulită de răcoarea dimineții, tineretul se zbugue, ceilalți se mișcă.

Stăm, fără să considerăm pana ca pe un ghinion, 51 minute. La 7.26 plecăm, urcăm delușorul din față și avem în stânga sălbătecul Pârâul Caprei, iar pe dreapta Lunca Strâmbului, stațiune balneară cu apa de pucioasă; mai în sus la gura Tărcăului și pe dreapta Bistriței marea fabrică de cherestea a Cooperativei Albina. Lângă șosea imediat, un parc ca din povești umbrat în parte de, rășinoase și altă bună parte de pomi roditori în mijlocul cărui este locuința șefului Ocolului Silvic model Regina Elisabeta Tărcău. Urcăm un alt cap de deal mai lung, apoi scoborim curând și trecem al treilea pod de beton peste Bistrița din care intrăm în centrul comunei Bicaz, care culminează prin monumentală reședință a administrației Dom. Coroanei Bicaz,

In Tipografia M-rei Neamtu,

sub harnica și pricepută conducere a Prea Sf. Episcop Nicodem—Starețul M-rei, au apărut următoarele cărți:

Noul Testament, tradus de Prea Sf. Episcop Nicodem, un volum de peste 600 pagini, mărunt și frumos tipărit, cu numeroase și interesante gravuri—80 lei.

Semințe evanghelice pentru ogorul Domnului, de Prea Sf. Episcop Nicodem, volumul III, cuprinzând mărirea științei și artei—sau religia este știința științelor. Un volum compact pe hârtie velină peste 400 pagini, 100 lei.

Paisie, de Protoiereul Serghe Cetvericov; traducere din l. rusă după manuscrisul original, de Prea Sf. Episcop Nicodem. Un excelent volum de peste 400 pagini, în care ni se descrie, viețuie, învățătura și influența strălucitei activități a lui Paisie, fost stareț al M-rei Neamtu.

Memoriu, alcătuit de Prea Sf. Episcop Nicodem, pentru dovedirea drepturilor monastirilor Neamtu—Secu, asupra pământurilor și pădurilor rupte din zestrea mănăstirilor.

Asupra tuturor acestor cărți vom reveni pe larg, în curând.

Cu adâncă părere de rău, aflăm că Vineri seara, după o scurtă suferință, a încetat din viață D-na Elena Simionescu, soția regretatului Gh. Simionescu, fost inspector școlar—sora concetățeanului nostru D. Hoge.

Înmormântarea are loc mâine Duminică 15 Aprilie, ora 3 p. m. Cortegiul funebru va porni dela casele D-lui avocat Er. Kirculescu ginerel defunctei.

Trimitem viile noastre condoleanțe îndureratei familii.

CONVOCARE

Școala Comercială Superoară, Piatra-N., convoacă părinții elevilor, corespondenții, profesorii școlii și toate persoanele care se interesează de bunul mers al școlii, la adunarea Generală, care va avea loc în ziua de 15 Aprilie a. c. la orele 10 dim.

La ordinea zilei:

1). Constituirea comitetului școlar în locul vechiului comitet dizolvat de Casa Școalelor.

2). Aprobarea contului de gestiune.

Dacă la data de mai sus, Adunarea nu va fi în număr, se va ține irevocabil cu orice număr de membri, la 22 Aprilie a. c. la ora 10 dim. cu aceeași ordine de zi.

Președintele Comisiei Interimare.

(ss) I. I. NICHITA

Secretar (ss) I. Tăzlaşanu

O îndrăzneală bandă prinsă la Tg. Neamtu

De câțiva vreme o îndrăzneală bandă dădea numeroase lovituri în Tg. Neamtu și împrejurimi.

D. C. Repca, șeful poliției, a dispus intensificarea urmărilor hoților, care de astă dată s'au dovedit fructuoase. Datorită chibzuinței cu care d. Repca a organizat prinderea bandei, ea a fost prinsă de către agentul Andrei Cojocariu, în momentul când încerca să săvârșească un nou furt la comerciantul Meer Isaac din str. Cuza Vodă. Hoții sunt minorii Gheorghe N. a Savei și Petru Răchieru din com. Petricani, enicici la o fierărie din localitate. La perchezițiile făcute la domiciliul lor din Petricani, autoritățile polițienești au găsit un adevărat bază de lucruri provenite din furturile săvârșite la locuitorii George Richter, I. Soceanu, C. Ștein, frații Neamtu, etc. din Tg. Neamtu.

La Trib. Neamtu, în locul d-lui jud. Criveț transferat la Bacău a fost delegat d-l M. Sachelarie, ajutor jud. dela Ciuperceni—Basarabia

Un comunicat

al Ministerului Apărării Naționale

Ministrul Apărării Naționale a dat un comunicat prin care aduce la cunoștință, numele unor ofițeri arestați în capitală printre cari sunt:

Lt. col. Precup Victor; Majori: Nicoară Vasile, Melan; Căpitan Nicoară Nicolae; L-ți: Baci Traian, Neagu Aurel, Dordea; Sub L-ți: Nastase Nicolae, Nastase Const. Nică Ion.

Au mai fost arestați câțiva sublocot. și plutonieri. Ei sunt acuzați de a fi implicați într-o afacere cu caracter subversiv.

Redacția noastră a primit o scrisoare iscălită de mai mulți învățători suplinitori din județ, numiți pe data de 1 Ianuarie 1934, prin care aceștia își arată pedumierirea pentru ce peste reținerea reglementară pentru pensie li s'a mai reținut pe lunile Februarie și Martie câte 260 lei lunar, întrucât ziarele de Capitală au anunțat că d-l Ministrul al Instrucției a dispus ca această reținere să nu li se mai facă.

În curtea bisericii Trei Erarhi s'a deschis un chioșc, unde se vinde pâine, prinoase, prescuri, etc.. Publicul este rugat a da concursul întrucât beneficiul realizat este destinat întreținerii corului bisericii.

Epitropii și Consiliul parohial mulțumesc Onor. Co-

misiei Interimare a orașului pentru că a dat aprobarea, precum și d-lui Sandu Marin—comerciant—care a sprijinit inițiativa, suportând și toate cheltuielile instalării chioșcului.

„VASILE CONTA“

revistă culturală scoasă de cercul studenților creștini Petru-Rareș din jud. Neamtu.

Cu următorul cuprins: O lămurire—prefață; Vasile Conta, de G. H. Juvara; Pornind la drum, de Mircea Mrejeriu; Tărgul nostru, de T. C. Stan; Scrutare de G. Fidler; O parabolă cu tâlc, de Manole Donescu; Industria celulozei de Stelian Paunescu; Unde Hertziene de Miltiade Filipescu; Muzica de Anghel Șoarec, Cronică sportivă, etc...

SEMINTERIA FLORĂRIA ȘI PEPINIERA EMIL C. BRUDARIU—PIATRA-N.

CEREȚI CATALOGUL GRATIS
SEMINTE AGRICOLE: TRIFOIU
LUCERNĂ SFECLĂ PENTRU VITE

Semințe de legume și flori, Pomi roșitori de tot felul Arbusti floriferi și ornamentali, 25000 Pansele uriașe și 200.000 diverse răsăduri de flori de primăvară și vară

Culturile și Serele Str. Adamescu 5
Magazinul Piața M. Kogălniceanu

GRATIS

Hog a-mi trimite imediat interesanta broșură D 8
BON No. 1
de tăiat și de trimis (într-o scrisoare sau lipit pe o card postală) către Laboratorul Vorel Piatra-N.

UN PĂR FRUMOS ȘI BOGAT

contribue foarte mult la frumusețea omului. Buna îngrijire a părului este deci o chestiune importantă pentru Dv care țineți să aveți o înfățișare elegantă și disinsă. Dacă doriți să vă păstrați pentru totdeauna un păr abundent și frumos, atunci citiți interesanta broșură No. D 8 pe care ne facem o plăcere de a vi-o trimite gratuit, pe baza bonului alăturat.

Veți afla multe lucruri noi despre creșterea, viața și moartea părului. Veți găsi descrierea unui tratament adevărat științific pentru distrugerea mătreței și oprirea imediată a căderii părului, precum și îngrijirea obișnuită pentru dobândirea unui păr mătăsoș și bogat. În 2 zile aveți la Dv. gratuit broșura D 8 dacă trimiteți chiar azi, bonul alăturat, împreună cu adresa Dv. exactă către

Laboratorul Vorel, Piatra-N.

locuințe pentru funcționarii superiori, teatru mare sătesc, uzina electrică, fabrică de scărmanat lână, primăria, moara, oficiul poștal și farmacia. Până aici am făcut 26 km. în 59 minute 10 minute pauză.

La ora 8 fix plecăm, trecem prin plin sat cu case gospodărești, apoi la 15 km. ni se arată o stâncă fantastică, bot de deal, numită Piatra Corbului. Continuăm șoseaua dealungul Biczului bună altădată; în toate părțile se văd case răzlete, așezate pe toate micile pajiști de loc, trecem prin satul Secu-Biczului, udat de pârâul care i-a dat numele, așezat la 5 km. de gura Biczului și peste alți trei km. prin satul Tașca străbătut și el de pâr. Tașca; în acest sat-comună se găsește o școală primară monumentală o biserică de zid și o reședință de șef de ocol silvic al Dom. Coroanei. Străbătem încă doi km. pe șoseaua plină de apele pâr. Neagra

Biczului, care izvorăște din Ceahlău. Dela gura Negrei, să vede o latură specifică a Ceahlăului. Toată lumea din mașină se uită la Tabloul care le farmecă privirea și le dă imbold ca să meargă cu și mai multă bucurie mai departe. Prin multe transbordări făcute din cauza multelor stricăciuni cauzate drumului de cele patru puhoaze din anul asta, trecem și prin sâtcu Poiana-Măruului. La 12 Km. de gura Biczului, trecem de linia vechei graniți care ne-a despărțit atâtea veacuri de frații noștri din Ardeal. Enorme vâmi, românească și ungurească stau pustii în loc să fie date spre locuințe la câțiva gospodari din sat, să le întrețină și să le folosească. Traversăm în lungul satul Biczul-Ardelean, peste trei km., dăm peste primăria acestui sat mare și lung în care se găsesc multe case mai răsărite și o fabrică de cherestea în funcțiune. Pe stânga ei a-

ceastă comună este străbătută de lunga Valea Jidului și pe dreapta de pâr. Domucul.

La 18.5 km. de la gura Biczului, mașina noastră mare nu mai poate înainta și stăm locului la Lancec ora 9-15.

Puțină reveneală după sdruncinul mașinei. Așezările românilor de pe aici sunt absolut la fel ca și cele de dincolo de Biczul-Ardelean, deși aici n'au fost improprietățile dela 1864 făcute de Cuza Vodă și de marele lui sietnic Mihail Kogălniceanu. Aceleași căsuțe mici sau mari, răzlete fiecare cu prispă înaintea casei, cu un cerdac și cu nelipsita mușcată din fereastră la geamurile lor.

Pe tot parcursul drumului prin satele prin care am trecut, aceiași munteni și muntene simpatice ca și pe restul văii Bistriței, îmbrăcați în pitorescul costum național, oameni desghetați și comunicativi prin felul lor

de a fi. Întreb pe un bărbat chipeș în iloarea vrăstei cum trăiesc pe timpurile astea grele: „greu domnule, ne ducem zilele de azi pe mâine, sunt atâția pe aici, cum vedeți cari ard piatra de var și fac varul pe care-l transportă cu carele până la Piatra și mai departe. Sunt mulți meșteri cari fac varul prețurile sunt ieftine fiindcă se concurează prea mult între ei. Cu puținul pe care-l câpătăm pentru munca noastră, cumpărăm din târg ce n'avem noi pe aici. Noroc de câteva oițe și „jite“ pe care le ținem greu de tot. Lumea s'a înmulțit, vitele s'au înmulțit, pământul stă pe loc și nu mai crește, așa că pășunile și fânețele, deși is aceleași ni se pare că s'au împuținat și nu ne mai ajung. Mai ținem și câte o „jită de cal“, doi cu care ne transportăm prin locurile astea greu de umblat prin ele“.

Dar cu politica cum stați? „Arde-o-ar focul s-o ardă

de politică, numai năcazuri ne-a făcut, toți care vin și ne cer voturile, ne promit totul și nu ne dă nimic“.

După o pauză de 10 minute plecăm încetător răzleți. Până la gura pâr. Biczului, pe dreapta, unde cele câteva case formează Biczul de sus, privescile ne prevestesc minunile ce le vom vedea după ce vom mai străbate încă un km. până la gura pârâșului Pontestii pe stânga, și încă un pui de km. până la colul Cioncan. Aaproape 6 km. i-am făcut în 65 minute. Tancuri sporadice tot mai des străpung pământul împădurit, se îndesesc și se măresc.

continuare în nr. viitor

CITIȚI ȘI RĂSPANDIȚI
Z I A R U L

Avântul